

Steklena gora.
(Hraška narodna pravljica)

32 8/168

Nekdaj je živel zelo skop neozenjen gospodar. Ko je enkrat nek ptičnjegovec cresnje zobal je kamen sagnal gor in mu je nogo skazil. Ker je ptič na tla padel ga je gospodar pobral in ga je doma imel toliko časa da je popolnoma ozdravil. Ko je ptič ozdravil mu je ptič rekel: „Iidi na stekleno goro k mojemu gospodarju in bodeš do bil plačilo ker si me ozdravil. Ijutraj ko vstane se napravi in omije in gre na stekleno goro. Ko na goro pride ga gospodar vpraša po koga je prišel on odgovori nekega ptiča sem ozdravil. Gospodar pa vpraša ptiča da naj se oglasi tisti kateri je ozdravljen od tega in se oglasi ravno tisti. Gospodar ptičev reče zdravniku ptiča: „Tukaj si vzemite kar hočete in on vzame mlin kateri sekine melje. Potem pa gre domu in sreča nekega berača, ker je bilo to daleč tam v devesi deželi bil je že zelo lačen in berača vpraša če ima kaj jest si ga bom drago plačal. Berač pa odgovori: „Kruha nimam imam pa tako mavho da kedar na njo potrkam pridejo vojaki. Gospodar pravi beraču menjajva se jaz ti dam mlin ti mi pa daj tisto mavho. Ko sta menjala sta šla vsak svojo pot. Ko sta bila že daleč narazen je gospodar kateri je imel mavho je na mavho potrkal in so prišli vojaki ven in jim je zapovedal da morajo za beračem iti in mu mlin vzeti in so ga mu prinesli. Potem je srečal zopet nekega berača in ga je vprašal če ima kaj kruha. Berač odgovori: „Jaz nimam nič kruha imam pa palco katera sama toče. Potem pa reče gospodar dabi menjajva in berač je menjal. Ko sta bila že narazen je gospodar na svojo mavho potrkal in so prišli vojaki in jim je zapovedal da morajo iti za beračem in mu mlin vzeti in so mu ga precej prinesli. Ikdaj je pa imel že tri reči in je šel domu. Ko domu pride si je na mlet sekinov in da je bil narbogatejši v celi deželi. Ko je cesar vedel da ima ta tak mlin da sekine melje ga je prisilil da bi mu sa posodil mlin za en ali dva mesca. Pretekla sta dva mesca mlina pa mu cesar še ni dal. Potem pa gre

K sijemu in mu reče da hoče mlin nazaj. Cesar mu pa noče dati.
Gospodar pa reče gospodarju cesarju pa napraviva vojsko. Cesar
je nabral strašno veliko vojsko; gospodar pa je potikal na mavo
in je rekel da naj pride milijon vojakov in so prišli in jim reče: „Vse
kolikor jih je pozbijte in so zmagali gospodarjevi vojaci. Potem mu
je pa rekel vzem mlin in svoj posedek. Potem se je pa oženil pa tudi
mene so povabili pa ker so bili oče bolni sem moral doma
ostati“